

UTSKOTTET FÖR RÅGÖKAPELLENS MINNESFONDS VERKSAMHETS BERÄTTELSE f. o. m
31 december 2002 t. o. m den 31 december 2003.

Den 27 februari. Sändes en förfrågan till Riksföreningen Sverige Kontakt Stockholm efter tips från Arne Sandelin i Västervik samma förening till ordförande David Holm.

Den 5 mars. Sändes en förfrågan till Centrum för Rättvisa som Bl. a sponsras av Hans och Lisbet Rausing. Tyvärr ingen utdelning.

Den 27 mars. Talade med Margit Rosen Norlin om hur långt arbetet har fortskridit med Nargö Kapell och fick då följande uppgifter:

Firman Ränd Meister Möönatee som är en auktoriserad byggnadsfirma med erforderliga licenser för renovering av historiska byggnader hade anlitas att tillsammans med Kyrkornas Fornminnes Konservatorium, St. Mikael's kyrka har varit Nargöborna behjälplig med ansökningar, byggnadslov och kontakter på orten.

Samma dag rådgjorde jag med Endel Enggrön och vi beslöt då att undersöka med kyrkoherde Patrik Göransson i Tallinn om han skulle kunna tänka sig att samarbeta på ett liknande sätt eftersom alla vägar verkar ha stängts för oss och vi inte kan agera på egen hand.

Skickade mail till PG samma kväll med en förfrågan om vi inte kunde få hjälp i första hand med Lilla Rågö Kapell som är i mycket dåligt skick.

Den 31 mars. Brev från Jana Stahl som berättade att hon hade tagit kontakt med St. Nickolas kyrkan i Paldiski på min begäran. Kyrkoherde Jaan Lahe som var vänlig och villig att samarbeta med oss och bl. a hjälpa oss att röja på kyrkogårdarna.

Den 2 mars. Ringde kyrkoherde Patrik Göransson i Tallinn angående våra planer och han fastslog att vi i första hand måste ansöka om att återta våra samfälligheter på öarna och tillsammans med St. Mikael's kyrka utarbeta stadgar, sända ansökningar till berörda parter för att återföra Rågökapellen till St. Mikael's kyrka så att vi kan ansöka om bidrag i Estland. Det framgick också att vår ordförande Mikael Nyman redan var informerad.

På min fråga om Pilastrarna tillhörande Lilla Rågö kapell lovade han att tala med en sakkunnig och besöka museet i Käsmus snarast.

Juta Holst skulle också göra efterforskningar efter altartavlan tillhörande Lilla Rågö kapell, bland en del oidentifierade målningar i kyrkornas arkiv som varit bortglömda, varvid jag sände över den information jag tidigare fått av Ingeborg Pöhl Andréén.

Eftersom jag inte kunde erhålla ett entydigt svar beträffande St. Nicolaus kyrkan i Paldiski från vår styrelse eller inte fick något svar från årsmötet kontaktade jag Kyrkoherde Patrik Göransson i St. Mikael's kyrka i Tallinn och frågade om han hade något emot att vi samarbetade med kyrkan Paldiski och han kunde inte då heller se något hinder.

Den 14 maj 2003 sände jag en förfrågan om samarbete på våra kyrkogårdar per brev till kyrkan i Paldiski och kyrkoherde Jaan Lahe.

Den 1 juli 2003 erhöll jag ett e-mail från styrelsemedlemmen i kyrkorådet i Paldiski Erich Roots som ställde sig välvillig till vår förfrågan och erbjöd sig att ställa upp med 5 – 6 personer gratis i två dagar om vi bara bekostade överfarten med 2 000,00 svenska kronor.

Efter att informerat styrelsen, sände vi från Gräsö en stor mängd insamlade kläder till kyrkan i Paldiski med Fred Söderberg och Håkan Grönlund vid deras besök på Rågö den 22 juli 2003 i syfte att behålla kontakten.

Vår styrelse ansåg att St. Nicolaus kyrkans offert på 2000: - svenska kronor var för dyr och tyvärr fanns inga andra alternativ. Våra kyrkogårdar har nu fått förfalla ytterligare och är i ett bedrövt skick – vilket jag på plats har kunnat konstatera.

Den 4 september ringde jag till kyrkoherde Patrik Göransson i Tallinn och förhörde mig om dagsläget och som då berättade att på grund av sin stora arbetsbörda inte hade hunnit ta i tu med vårt ärende. Vi beslöt då att jag skulle kontakta Jüta Holst och be om hjälp varvid jag omgående samma dag sände ett e-mail till henne.

Den 21 september, skrev jag brev till vår styrelse och påtalade kyrkogårdarnas och kapellens förfall samt förhörde mig om kontakt hade tagits med St. Mikael's kyrka i Tallinn. Jag fick då besked den 1 oktober att inget hade hänt under sommaren men att vår ordförande Mikael Nyman skulle skicka ett e-mail och förhöra sig om den hjälp som utlovats i Tallinn. Jag ringde då samma dag till Patrik Göransson och Jüta Holts men ingen av dem hade haft tid att fördjupa sig i saken. Frågan togs upp på kvällen i Tallinn och efter ett par dagar återkom Patrik Göransson efter diverse mail och telefon från mig och vi kom överens att tillsammans med medlemmar ur vår styrelse träffas på Estlandssvenskarnas Kyrkodag den 25 oktober.

Den 25 oktober sammanträffade vi med Patrik Göransson och Jüta Holts på Imanuelskyrkan i Stockholm. Deltagare från Rågö föreningen var Mikael Nyman, Arnold Lindgren, Ragnar Rosenberg, Aina Mählberg och undertecknad, även Endel och Irene Enggrön deltog något senare. Det beslutades då att samfälligheterna på Rågöarna skulle tas upp på Rågö föreningens möte den 27 september där ärendet skulle behandlas med högsta prioritet.

Sammanfattningsvis har det gångna året endast präglats av djupa besvikelser. Löftet om hjälp och information som skulle ha påskyndat restaureringen har inte infriats. Ogrundade beskyllningar om att även arbetet på tornet var ett fuskverk och skulle medföra att fukt trängde in och gjorde så att det vittrade på grund av presenning övertäckningen är helt fel. Detta skyddsarbete var endast till för att skydda tornet en enda vinter och kan inte skada tornet eftersom det finns stora möjligheter att tornet ventilerar sig själv, det är närmast att likna vid en skorsten där det drar kors och tvärs genom alla öppningarna. Denna övertäckning gjordes med allas välsignelse eftersom alla parter var informerade. St. Mikaelkyrkan var informerad men hörde aldrig av sig.

Det har också varit en del glädjeämnen. Från Riksföreningen Sverigekontakt i Stockholm fick jag ett uppmuntrande brev med en hälsning till alla Rågöbor där de uppskattade vårt arbete och 5 000,00 kr. Från samma förening i Västervik fick vi först 3 000,00 kr och efter att jag hade skrivit och berättat om mitt äventyr på Rågöarna för Arne Sandelin och tackat för den första gåvan fick jag min berättelse publicerad i föreningens tidning "SVERIGEKONTAKT" i december numret 2003, som ytterligare resulterade i 4 000,00 kr. Det var en stor framgång att få en chans att än en gång få påminna om oss Rågöbors existens eftersom det är en tidning för all världens svenskar. Tyvärr är vi en försvinnande skara och vi måste alla hjälpas åt och göra allt för att synas och marknadsföra oss själva medan vi lever för att samla in nödvändigt kapital till våra kapell – tiden är kort i morgon är det kanske för sent.

Gräsö den 31 december 2003

Einar Mählberg